

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Hilario abbate. Cap[itulum]. clxijj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

vel manus deosculantes continuo sanabantur.
Post aliquod ḥo tempus emulatione ciuium
a ciuitate pulsus venit traectum. Ibis turba
beati petri ecclesiam rugitur edificans penite-
tie operib⁹ vacabat: vbi sibi per viuum a dñō re-
uelatur: hūnoꝝ gentes galliarū r̄b̄es t maxie
octauia eueruras: quā visionē octauiam acce-
dens dum populo nunciasset: illi quoꝝ timen-
tes: ne propter peccatū in ipm commissum hec
sibi futura contingenter: fernatū pro imperiā
da ventia nuncū populi ad sedem apostolicam
delegarunt. Qui veniens traectū lapidem
altaris pulcherrimū trabe ruente cōscissum di-
gito super scissuram deducto reintegrait. In
deqꝝ romā accessit: vbi cū in festo dñicē annun-
ciationis in ecclesia beati petri oraret pro po-
pulo apostolorū princeps sibi in somnis appa-
ruit: galliamqꝝ diuinam euadere nou posse sen-
tentiam propter eorum peccata reuelauit. In
cuius testimonium clavem argenteam ei dedit:
quam ille euigilans in manu repperit: t perpe-
tuō pro reliquiꝝ reservauit. Cum autem reuer-
teretur egressus romā a gothis capis: qui tunc
italiam devastabant. Ei per noctem angelī cū
luce nimia in custodia apparuerunt: eumqꝝ so-
luti dimiserunt. Cum autē die altero a gothis
torquendus queritur in carcere clauso non in-
veniuit. Reperitur tandem ab ip̄is solutus in
quodam campo sopitus: cui aquila grandis in-
fidens: altera alarum eum a sole obumbrabat.
alterā mouens quasi flabello ei aurā vēslabat.
Quod gothi cernētes t stupentes illi in pace
dimiserūt. Cteniens autē in terram vagionū
cum siti affligaretur: dligito signo crucis in ter-
rā facto fons aque de humo scaturit: t exinde
vsgz in presens nūqꝝ defecit. Degens colo-
nie apud sanctum seuerinum cum orarer a con-
focio super caput eius ignis columna conspi-
citur: que nimia celeritate celum progreditur.
Apud merensem r̄b̄es celebraz facies eius
solis claritate resulfit. Reuersus ergo octa-
uiam: t que viderat referēs sanctorū reliquias
t vasa sacra vna cum populo traectū transiulit
pesti superuenture referuanda. Et cum in iti-
nere fessus quiescere vellet: nec sedem paratā
haberet: terra tumens in modū pulvinario se
extulit: vbi t sedendo quietuit. Sicqꝝ ibidem
vsgz in presens manet. Diem obitus sui pre-
sciens celebrata missa populu sacris exhor-
tationibus dudum admonuit: cui angelus assi-
stere v̄sus fuit. Et cum diutius orasset luce co-
spicua instar solis radij euz per tres horas pro-
regente emisit spiritum. iiii. idus maii. que tūc
dies penthecostes occurrerat. Eius corpus
memorato quo sup̄a tempore in ecclesia tra-
crei. sepulrum est: vbi infinitis t admirandis
figuis effulget. Inter que cum primo in via
publica sub duō sepulrib⁹ diutius quietuisset
cum tempore hyemis osa in circuitu nit replie-

Quartus

ret. nunqꝝ sepulchrum eius tetigit: donec inda-
stria ciuium basilica super ipsum edificata est.
Re vera de isto sancto singularis annoꝝ lon-
geuitas reperitur: quia si vera sunt que de ipso
scribunt preter cōmūnē modernū nature cur-
sum vita eius per annos viii. ccc. concluditur
adeo fuisse mirabiliter protelata. Si enim diligē-
ter rēpora computent̄ seruatius vel christo fuit
cōtemporaneus: vel si post eius ascensionē na-
tus noꝝ portuerit ultra annos sexaginta elapsos
fuisse: vel ad plus. lxx. Quod si ambroſio t hie-
ronymo cōtemporaneus extitit illos circa an-
nos dñi cōstat. ccclxx. vel circa florisse. Et sic
seruatius ad etatē quam diximus peruenisse:
Quod si quis legendā seruatii de mēdacio ac-
cuserit: nouerit eā rēpore hērīcī q̄nti impatoris
a celestino papa. iiii. in publico cōſistorio autē
tacitā: vbi oia q̄ dicta sunt approbata fuerunt.
De sc̄o h̄lario abbate. Lāp. clxi.

Hlarus abbas tem-
pore theodorici regis longobar-
dorum claruit. hic de tuscia orū
dus dum puerulus ep̄ſolas pau-
li legeret dūlino spiritu inspirat⁹
t a seniore de vita solitaria informatus annoꝝ
xiij. relicto seculo deum orauit: vt eū ad locum
duceret: vbi solitarius deo servire posset. Ei du-
ctor extitit. Ad cuius radices uno miliario flu-
uius decurrebat: vbi in sanctitate vite deo soli
vacare cepit. Adeoꝝ p̄fecit vt infra triennium
in vertice mōris ecclesia construeret inferiusqꝝ
 speluncā habitationis sue locaret: ac de labore
manū victum acquireret. Sicqꝝ annorum cxi
stens viginti summi perfectionis apicem vite
regularis attinxit. Eodē tēpore olibrinus qđa
nobilis ciuius rauēnas a demonio oppressus est
clamare per os eius immūdo spūqꝝ a nullo in-
de nisi ab h̄lario ejici posset. Et designato loco
t virti effigie ducrus est olibrinus ad virum dei:
quem sibi in ecclesia oblati cōfestim ab obſe-
ſione liberavit: t ad xp̄m cōuertit: Quē quidā
sūltan⁹ p̄sbyrer casu illac transiēs cū uxore t oī
familia p̄misui sexus numero. Et baptizauit.
Et post tridū v̄ror eius Eustachia a seculo m̄
grauit. Olibrinus ḥo oībus pro christo erogat⁹
cū filiis suis iulio t eunomio monachus sancti
h̄lari factus est: qui t cenobitis pred̄is ditauit:
vbi t magna monachoz multitudine breui tēpo-
re excreuit. quibus sanctus deo v̄niēdi regulaz
ordinauit. Ei aut̄ ad instantiam quoziā
emulorū dicentib⁹ h̄lariū cū sociis inobedien-
tes regnū mandatis: theodoricus rex milites
suos miseret ad monasteriū spolandum: illi bi-
duo per deūta mōrtū oberrātes ad id minime
ventre poruerit. Quod rex audiēs personali-
ter illuc accessit: et dum equo insidens curiam

De sanctis in mēse maij occurrētibus. F. cxij.

Introisset. Equisq; dudū stimulatus vltius procedere non posset: tandem regem ad terras detectis nec ipse nec sumentum inde se mouere valuit donec rex penitens a sanctoveniam cum liberatione percepit. Inter ceterā regule mādata fratres de collectis frugib; gustare non audebant nisi ea prius abbati offerebant. Quidam ḥo frater immaturamvā conspicieſ tentatione expulsatus ipsam expertus: et ab abdāre gustandam obtinuit. Sed vt racemum capere voluit serpente ī manu sua inuenit: quē abnclens sancto nunciauit. Ille ḥo vbi demō nem esse cognouit per caudam ad ecclesiam traxit: ipsumq; humana voce loqui cōpulit q; fratrem ad hoc desiderio gustus tentauerat: vt si gustasset ipm de monasterio recedere fecisset. Quo dicto serpens crepus et demon evanuit. Anno autem eratis sue. lxxiiij. apparetē sibi an gelo et suum obitum post triduum predidente: locellum sibi parari iussit quasi passibus centū longe ab ecclesia sua: vbi et quiescens in pace conditus est tertio idus maij.

De sancto Ovilio martyre. Cap. clxiiij.

Atius presbyter et martyr: primo in amphipolis ciuitate detetus multisq; penitatis cruciariis pro christi confessione affectus. Postea bizantiu que nunc constantinopolis dicitur vscg perductus capitali sententia occubuit tertio idus maij: vt dicit ado in martyrologio.

De sancto Bonifacio martyre. Cap. clxv.

Bonifaci⁹ martyr passus ē apud tarsum ciuitatem tē poribus diocletiani et maximiani imperatoris sub preſide supplicio. Hic cum esset seruus et procurator rerum cuiusdam nobilissime matrone nomine aglaie in urbe roma: homos ebriosus et adulter acutis deditus et cum ipsa eius domina dudum in stu pro misericordia hospitale tamen et operibus misericordie intendebat. Tandem utriq; diuinō nutu compuneri confitum habuerunt: vt ad requiendas martyrum aliquorum reliquias bonifaci⁹ mitteretur ad partes ciūcīe vbi christianorum ingens persecutio fiebat: quatenus uterq; eorum orationibus martyru saluari merentur. Erant enim uterq; christiani. Bonifacius autem recedens: dixit domine sue quasi prophetico spiritu inspirat⁹: vt si euensi posset ad emendum corpora martyrum secum deferret. Sinautem ipsa corpus suum martyris no-

mine susciperet. In ipso autem itinere martyris christi a carnisbus et vino abstinuit propter martyrum reverentiam: quorum corpora tractatus erat. Perueniens igitur cum duodecim equisq; et trisbus vehiculis ad ciuitatem tam conuersos licentianit: vt trent ad hospitium procuranda: ipse ḥo ad videndos martyres festinavit. Inuenitq; alium pedibus suspensum igne supposito: alium in quatuor lignis extensis et divitiis cesum: alium vnguis exaratum: alium manibus abscessum: alium stipite in collo fixo a terra levatum. Et sic per diversa supplicia eos a carnifice cruciari. Qui cum magnum deum martyrum acclamaret: et eorum se pedibus prosterneret: ac illos in domino confortaret: a iudice tērus et interrogatus se christiana viua voce professus est. Quem suppliciis processus iussit suspendi: et vscg ad ossium nudationē radi latera eius. Deinde calamos acutos sub vnguis manuum eius configi: et post hec in ore ipsius plumbum liquefactum infundi. Et cū in his omnibus gratias ageret: multi ex gentibus conuersi furentes aram idoli destruxerunt: et presidem lapidare voluerūt. Qui timēs furorem populi vscg in crastinum inde secessit. Die sequenti bonifacium sibi presentatum in confessione persistenter iussit in ollam bullienti pice repletam verso capite iactari. Sed ab angelo pectus illesus permanit: olla quoque sic ut cera liquefacta multos de astantibus incendit. Tunc iussit pretes: vt gladio caput eius abscederetur. Quo facto terremotus magnus factus est: et multi ad Christum conuersti sunt. Conserui ḥo Bonifacij eum vndiq; perquirentes: putabant eū in taberna aut in adulterio lasciuire. Et obutantes vni ex commentariis: querebant eum an vidisser romanum aliquem peregrinum: datisq; signorum indiciorum: ille eis denunciauit: ipsum die precedentis vtam martyrio sic finiuisse: deducensq; eos ad locum et offendens eis caput et corpus. Quem illi bonifacium cognoscentes admirati: preciosum redemerunt: et vngentes illud aroma tibus: posuerunt in uno vehiculorum: et reveri sunt deinde collaudantes. Angelus autem dominini apparuit aglaie olim domine sue: et rem gestam beati martyris indicauit eidem. Que reverenter sancto corpori obviauit: eius ecclesiam fabrilem quinto stadio ab urbe illud ibidem honorifice condidit. Qui passus est pridie idus maij. Post hec aglaia mundo abesse nuncians omnem suam familiam manumisit: et omnem pauperibus et ecclesiis crogauit. Sumpropter habitu sanctimoniali ictumq; et orationibus omnibus diebus vacauit: miraculorum quos signis effulgit: et exinde annis. xiiij. supererūt. Sepulta apud presatum martyrem operibus p̄is consumata.

De sancto Bonifacio epo. Cap. clxvi.

p